

Universitätsbibliothek Wuppertal

Hugonis Grotii De Jure Belli Ac Pacis Libri Tres

Grotius, Hugo

Hagae Comitis, 1680

Widmungsbrief

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.
Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-868](#)

ier die de calange
ar het casus voor-
lianen, alles in
Ottroye willende
aadrucken van't
soude van dien te
er Onser proteine
statie te geven;
sik soude mogen
vesen te verant-
dat by aldiens
len, daar van
mogen maken;
en sonder enige
te van het effeit
sen Onsen con-
en Wy allen en-
iamant van den
redelik, ende
ter contrarie.
a doen hangen
ent ses hondert

LUDOVICO XIII
CHRISTIANISSIMO
FRANCORUM & NAVARRÆ

R E G I,
HUGO GROTIUS.

AUdet hic liber, Regum eminentissime, Tuum sibi augustum nomen inscribere, non sui, non Auctoris, sed argumenti fiducia, pro Justitia quippe scriptus; quæ virtus adeo Tua est, ut inde tuis meritis & humani generis suffragio dignissimum tanto Rege cognomentum acceperis, ut jam ubique Justi appellatione non minus quam LUDOVICI noscaris. Speciosi Romanis Ducibus videbantur ex Creta, Numidia, Africa, Asia, aliisque devictis gentibus tituli. At quanto Tuum illustrius, quo significaris nullius populi, nullius hominis, sed ejus quod injustum est & hostis ubique, & victor semper? Magnum putarunt Ægyptii reges, si patris hic, matris ille, fratrum amans alias dicentur. At quantulæ hæ partes sunt tui nominis, quod non ista tantum, sed quicquid pulchrum & honestum excogitari potest, ambitu suo complectitur; Iustus es, cum Magni supra omne id quod dici potest Regis Patris tui memoriam honoras

ipsum imitando: Justus, cum Fratrem modis omnibus, sed nulla re magis quam exemplo tuo instruis: Justus, cum Sorores summis matrimonii ornias: Justus, cum sepultas prope leges revocas, &, quantum potes, ruenti in pejus saeculo temet opponis: Justus, sed simul clemens, cum subditis, quos tuae bonitatis ignorantia ab officii limite transversos egerat, praeter peccandi licentiam nihil adimis, nec vim adfers animis circa divina diversum à te sentientibus: Justus simulque misericors, cum oppressos populos, afflictos Principes tuae auctoritate relevas, nec fortunae nimium licere permittis. Quæ tua singularis beneficentia, & in tantum Deo similis quantum humana natura patitur, me cogit ut hac quoque publica allocutione gratias tibi pro me privatim habeam. Nam quemadmodum coelestia sidera non tantum magnis mundi partibus se infundunt, sed ad singula animantia vim suam patiuntur descendere; ita tu, in terris benignissimum sidus, non contentus erigere Principes, sublevare populos, mihi quoque in patria male habito & præsidium voluisti esse, & solatum. Accedit ad implendum Justitiæ orbem post actiones publicas etiam privatæ vitæ tuæ innocentia & puritas, digna quam non homines tantum, sed & ætheriae mentes admirentur. Nam quotus quisque de plebe infusa, imo de ipsis illis qui à mun-

rem modis
xemplio tuo
matrimonii
ges revocas,
eculo temet
m subditis,
fficii limite
ntiam nihil
vina diver-
nifericors,
pes tua au-
licere per-
& in tan-
ra patitur,
ne gratias
emadmo-
is mundi
nimantia
in terris
ere Prin-
in patria
& sola-
cem post
nnocen-
tantum,
quotus-
lis qui à
mun-

mundi consortio se abscederunt, ita se ab omnibus
culpis immunem præstat, ut tu, in ea positus for-
tuna quæ innumeris peccandi illecebris undique
obsidetur? Quantum vero hoc est, inter negotia;
in turba, in aula; inter tot tam diversa peccantium
exempla id consequi, quod aliis solitudo vix, saepe
ne vix quidem, præstat? Hoc vero est non Justi-
tantum sed & Sancti nomen in hac ipsa vita mere-
ri, quod majoribus tuis Carolo Magno & Ludo-
vico piorum consensus post obitum tribuit: hoc
est esse non gentilitio sed suo proprio jure Chri-
stianissimum. Sed Justitiae cum pars nulla à te aliena
sit, illa tamen quæ circa libri hujus materiam,
id est circa belli pacisque consilia, versatur, eo pro-
prie tua est quo Rex es, & quidem Rex Franço-
rum. Ingens hoc regnum tuum, quod per tanta
tam felicium terrarum spatia in utrumque mare
procurrit: sed majus hoc regno regnum est, quod
regna aliena non concupiscit. Dignum hoc tua
pietate, dignum isto fastigio, non cuiusquam jus
armis attentare, non veteres turbare fines; sed in
bello pacis gerere negotium, nec incipere nisi hoc
voto ut quam primum desinas. Quam vero pul-
chrum hoc, quam gloriosum, quam ipsi conscienc-
iæ lætum, ut si quando te Deus ad suum regnum,
quod solum tuo melius est, vocaverit, audacter
possis dicere: Hunc ego à te gladium pro Justitiae
tutela

tutela accepi, hunc tibi nullius temere fusi sanguinis reum, purum insontemque reddo. Ita fiet, ut quas nos nunc regulas ex libris petimus, in postrem ex Tuis actionibus tanquam ex perfectissimo exemplari petantur. Quod ipsum cum sit maximum, plus tamen aliquid à Te exigere audent Christianorum populi: ut scilicet extinctis ubique armis pax sua non imperiis tantum, sed & Ecclesiis te auctore redeat; discatque nostra ætas arbitrium subire ejus ætatis, quam vera sinceraque fide Christianam fuisse Christiani omnes profitemur. Perterritos discordiarum animos excitat in hanc spem recens contracta inter Te & sapientissimum pacisque illius sanctæ amantissimum Magnæ Britaniæ Regem amicitia, & auspicatissimo Sororis Tuæ matrimonio federata. Difficile negotium, propter studia partium gliscentibus in dies odiis inflammata: sed tantis Regibus nihil dignum, nisi quod difficile, nisi quod ab aliis omnibus desperatum. Deus pacis, Deus justitiae, Rex juste, Rex pacifice, cum aliis bonis omnibus tum hac etiam laude cumulet Tuam Suæ proximam Majestatem. cib lo c xxv.

IN